

עין משפט
נר מצוה

סו:

במה אשה פרק ששי שבת

מסורת הש"ס

לפרו' סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגלו וזקוקו רוחתו ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללה כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרא דאכפא.** חמור הנישא כחמפיים. הלויים עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו **אשקל'ס** שמהלכין בהם נמקום טעו. וקשה לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי לוי עץ וניהו אלז מן המדרג למה טורין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעת הננים קטנים: **מתני' בקשרים.** מפרש בגמרא: **בזנין.** מרי. קן שמו: **קשרי פואה.** גרנ"א קשרים צקשים ומולן זלואר לרפואה. ולא ידעמי לזוה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שלא יגדל: **ה' קשרים: מסו. מפרספון:** גרני. פסיעות: **נפל סופא כבירא.** נפל רפואת הפואה כבוד לזין אלס זוהר ככל אלו: **מאי איריא בניס.** לנז יבוסה פירן אי קישורין דמתני' לרפואת חולי וניהו מאי איריא בניס: **נעגועין.** כדמור"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכא נקבות שאין האז מהנבן כל כך מתמלגן שיהיו מנגעעין עליו: **ספילין.** סיד ימינו קושרתו לשמאלו וזה סימן לנירסא: **סכנא.** שמנגעט יותר מלדאי: **סחויי כסא.** כוס שיש בו הכל כגון שעירו ממנו מים חמין וסופסו על הטיבור למי שחש כנעיו ולוחו הכוס את המים ומוקן אליו את המעיים ומושיבן במקומן: **לסוך.** ככפות ידיו ורגליו: **דרב סווא מני רב.** שהיה בא מני רב שסוא רבו וכן רב מני ר' חיאל ור' חיאל מני רבי: **מכסמי.** שורין סחוי משקין את התלמידים. ולאנו מפני שחשוין הן היו עושין להן דבר להפג את יינן: **לגוייפא דדייטו.** מוכי דיהס דהיינו קף: **דליל.** שהלך ונעשה ללול כל שעה ממוס הנכשר: **שיעא דדנא.** מגופת הכנית: **דליל האי שיעא.** מחמת המים: **ליחוק.** מי שנפקה חוליא של מפרקת זארו (ו) וטפלת בגרול מולין אותו כראשו שיהא זארו נפשט ודומה לתניקה: **לפוי.** לכוורו כנגדים וקושרו כהגורה רחבה ומתסיצין פתקי אבריו שהן רכין ושמשין כחללי הגדה וקורין **אמלטווי"ר** בלע"ז: **מטי בניס.** שמי שמועות דאירי צקטים היה שונה בשס רבי א"אכלא בר הונא משמיה: **דרב חמא בר גוריא:** כן. **חל** שמתחל דאירי נקטן ממני בשמיה: **פרויטו.** געגועין ולפוי: **כל מנייני.** כל למישות. וממני שספילין אוקן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **כמא דאמא.** פלוני בן פלונית: **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורס מניין כמה פעמים שיאמרו ויכפלו אותו: **כדמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודל** מפרשי בהס סמס כפילתן ארבעין ומד וימיני: **אנן סקומה.** אנן שנושאות אותה נשים עובדות שלא יפילו וקורין לה קוטא"א בלע"ז: **כמשקל.** שום דבר ששקלוהו כנגדה:

לפרו' סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגלו וזקוקו רוחתו ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללה כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרא דאכפא.** חמור הנישא כחמפיים. הלויים עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו **אשקל'ס** שמהלכין בהם נמקום טעו. וקשה לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי לוי עץ וניהו אלז מן המדרג למה טורין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעת הננים קטנים: **מתני' בקשרים.** מפרש בגמרא: **בזנין.** מרי. קן שמו: **קשרי פואה.** גרנ"א קשרים צקשים ומולן זלואר לרפואה. ולא ידעמי לזוה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שלא יגדל: **ה' קשרים: מסו. מפרספון:** גרני. פסיעות: **נפל סופא כבירא.** נפל רפואת הפואה כבוד לזין אלס זוהר ככל אלו: **מאי איריא בניס.** לנז יבוסה פירן אי קישורין דמתני' לרפואת חולי וניהו מאי איריא בניס: **נעגועין.** כדמור"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכא נקבות שאין האז מהנבן כל כך מתמלגן שיהיו מנגעעין עליו: **ספילין.** סיד ימינו קושרתו לשמאלו וזה סימן לנירסא: **סכנא.** שמנגעט יותר מלדאי: **סחויי כסא.** כוס שיש בו הכל כגון שעירו ממנו מים חמין וסופסו על הטיבור למי שחש כנעיו ולוחו הכוס את המים ומוקן אליו את המעיים ומושיבן במקומן: **לסוך.** ככפות ידיו ורגליו: **דרב סווא מני רב.** שהיה בא מני רב שסוא רבו וכן רב מני ר' חיאל ור' חיאל מני רבי: **מכסמי.** שורין סחוי משקין את התלמידים. ולאנו מפני שחשוין הן היו עושין להן דבר להפג את יינן: **לגוייפא דדייטו.** מוכי דיהס דהיינו קף: **דליל.** שהלך ונעשה ללול כל שעה ממוס הנכשר: **שיעא דדנא.** מגופת הכנית: **דליל האי שיעא.** מחמת המים: **ליחוק.** מי שנפקה חוליא של מפרקת זארו (ו) וטפלת בגרול מולין אותו כראשו שיהא זארו נפשט ודומה לתניקה: **לפוי.** לכוורו כנגדים וקושרו כהגורה רחבה ומתסיצין פתקי אבריו שהן רכין ושמשין כחללי הגדה וקורין **אמלטווי"ר** בלע"ז: **מטי בניס.** שמי שמועות דאירי צקטים היה שונה בשס רבי א"אכלא בר הונא משמיה: **דרב חמא בר גוריא:** כן. **חל** שמתחל דאירי נקטן ממני בשמיה: **פרויטו.** געגועין ולפוי: **כל מנייני.** כל למישות. וממני שספילין אוקן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **כמא דאמא.** פלוני בן פלונית: **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורס מניין כמה פעמים שיאמרו ויכפלו אותו: **כדמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודל** מפרשי בהס סמס כפילתן ארבעין ומד וימיני: **אנן סקומה.** אנן שנושאות אותה נשים עובדות שלא יפילו וקורין לה קוטא"א בלע"ז: **כמשקל.** שום דבר ששקלוהו כנגדה:

לפרו' סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגלו וזקוקו רוחתו ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללה כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרא דאכפא.** חמור הנישא כחמפיים. הלויים עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו **אשקל'ס** שמהלכין בהם נמקום טעו. וקשה לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי לוי עץ וניהו אלז מן המדרג למה טורין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעת הננים קטנים: **מתני' בקשרים.** מפרש בגמרא: **בזנין.** מרי. קן שמו: **קשרי פואה.** גרנ"א קשרים צקשים ומולן זלואר לרפואה. ולא ידעמי לזוה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שלא יגדל: **ה' קשרים: מסו. מפרספון:** גרני. פסיעות: **נפל סופא כבירא.** נפל רפואת הפואה כבוד לזין אלס זוהר ככל אלו: **מאי איריא בניס.** לנז יבוסה פירן אי קישורין דמתני' לרפואת חולי וניהו מאי איריא בניס: **נעגועין.** כדמור"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכא נקבות שאין האז מהנבן כל כך מתמלגן שיהיו מנגעעין עליו: **ספילין.** סיד ימינו קושרתו לשמאלו וזה סימן לנירסא: **סכנא.** שמנגעט יותר מלדאי: **סחויי כסא.** כוס שיש בו הכל כגון שעירו ממנו מים חמין וסופסו על הטיבור למי שחש כנעיו ולוחו הכוס את המים ומוקן אליו את המעיים ומושיבן במקומן: **לסוך.** ככפות ידיו ורגליו: **דרב סווא מני רב.** שהיה בא מני רב שסוא רבו וכן רב מני ר' חיאל ור' חיאל מני רבי: **מכסמי.** שורין סחוי משקין את התלמידים. ולאנו מפני שחשוין הן היו עושין להן דבר להפג את יינן: **לגוייפא דדייטו.** מוכי דיהס דהיינו קף: **דליל.** שהלך ונעשה ללול כל שעה ממוס הנכשר: **שיעא דדנא.** מגופת הכנית: **דליל האי שיעא.** מחמת המים: **ליחוק.** מי שנפקה חוליא של מפרקת זארו (ו) וטפלת בגרול מולין אותו כראשו שיהא זארו נפשט ודומה לתניקה: **לפוי.** לכוורו כנגדים וקושרו כהגורה רחבה ומתסיצין פתקי אבריו שהן רכין ושמשין כחללי הגדה וקורין **אמלטווי"ר** בלע"ז: **מטי בניס.** שמי שמועות דאירי צקטים היה שונה בשס רבי א"אכלא בר הונא משמיה: **דרב חמא בר גוריא:** כן. **חל** שמתחל דאירי נקטן ממני בשמיה: **פרויטו.** געגועין ולפוי: **כל מנייני.** כל למישות. וממני שספילין אוקן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **כמא דאמא.** פלוני בן פלונית: **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורס מניין כמה פעמים שיאמרו ויכפלו אותו: **כדמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודל** מפרשי בהס סמס כפילתן ארבעין ומד וימיני: **אנן סקומה.** אנן שנושאות אותה נשים עובדות שלא יפילו וקורין לה קוטא"א בלע"ז: **כמשקל.** שום דבר ששקלוהו כנגדה:

לעני רש"י

אירסי"א
[אירסי"א]. יחיק.
החמשה. חרבון.
אשקל'ס [אישקל'ס].
קיים.
טלמוס"א [טלמיס"א].
ספק.
אישקל'ס [אישקל'ס].
פסוק.
קני.
גרנ"א. איה ועס.
שפשושי ספיקים בעב
[ארום].
כדמור"ט [כדמור"ט].
חשק. נעגועים.
אמלטווי"ר [מילוי"ר].
לעני.
קוטא"א [קוטאי"א].
אבו ששיחא נשים הוות
להן מהפלה.
לע"ז. נר וספין עין
בפתקן איריא. שבו החי
עובר.

רבינו תנא

תני תנא קמיה רבתי וחתן
בבבסין ביהן לעזרה. כלומר
אינם נרלו, כי אסור אדם
ליכנס בסודו כעבור כותנן
לא וכס אדם לזר בבית
במקלו ובכסו כו'. איל
אני שונה אשה חוללה
כסודו של עץ וזאת שונה
בבבסין. תני אין נכנסין.
לוקטין. חמרא דאכפי.
גרס מי שדיוו קצוצה
עושין לו יד של עץ וקרא
חמרא דאכפי. פרמי. פי
פרמי. יש מי שאומרים
התיבה של בדר שקושיין
לוקטין. ועל פיהם למען
ריים ספון ששחתותם
מחפשות קשיו. קשיו
פואה. שישו פרסא. בן
שיש לו נעגועין פי
אביו. יש מי שאומרים כי
כשנולד עבד הובן במיתת
אביו. נוטל רצעת סמנל
אביו היטן וקושרה כמסאל
הבן ואומרים ששקט לכו
ואם יחיק. אומרים שהוא
סכנה. וימנען הפילין ותן
שעל הדר השמאל. סחויי
כסא אטיבורא. פי אם
כולט טיבורו של אדם.
בתוך כמתי. או אם אדם.
מניחין שם [כיס] קטן על
טיבורו כדי שלא יבלוט
ויחבוק. ומניחין אותו דר
שיתרסא. אח דשורו לכביסא
לסוך חלה וסמן לכרטייהו.
פשוטה היא. פי לחתן. פי
לפוי יעקא. אבן הקומה.
פי אומרים כי יש אבן
ידועה כשהיא חלויה על
אשה היה איה מפלה.
וגם המשקל שנגד אותו
האבן כותלת ומזרח לצאת
בהן ככתב. אבל משקל
המשקל עלהה בחיקו. וכל
[חיקו] דאיריא לחמרא.
ואין יצאין בה כשבת.

לפרו' סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגלו וזקוקו רוחתו ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללה כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרא דאכפא.** חמור הנישא כחמפיים. הלויים עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו **אשקל'ס** שמהלכין בהם נמקום טעו. וקשה לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי לוי עץ וניהו אלז מן המדרג למה טורין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעת הננים קטנים: **מתני' בקשרים.** מפרש בגמרא: **בזנין.** מרי. קן שמו: **קשרי פואה.** גרנ"א קשרים צקשים ומולן זלואר לרפואה. ולא ידעמי לזוה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שלא יגדל: **ה' קשרים: מסו. מפרספון:** גרני. פסיעות: **נפל סופא כבירא.** נפל רפואת הפואה כבוד לזין אלס זוהר ככל אלו: **מאי איריא בניס.** לנז יבוסה פירן אי קישורין דמתני' לרפואת חולי וניהו מאי איריא בניס: **נעגועין.** כדמור"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכא נקבות שאין האז מהנבן כל כך מתמלגן שיהיו מנגעעין עליו: **ספילין.** סיד ימינו קושרתו לשמאלו וזה סימן לנירסא: **סכנא.** שמנגעט יותר מלדאי: **סחויי כסא.** כוס שיש בו הכל כגון שעירו ממנו מים חמין וסופסו על הטיבור למי שחש כנעיו ולוחו הכוס את המים ומוקן אליו את המעיים ומושיבן במקומן: **לסוך.** ככפות ידיו ורגליו: **דרב סווא מני רב.** שהיה בא מני רב שסוא רבו וכן רב מני ר' חיאל ור' חיאל מני רבי: **מכסמי.** שורין סחוי משקין את התלמידים. ולאנו מפני שחשוין הן היו עושין להן דבר להפג את יינן: **לגוייפא דדייטו.** מוכי דיהס דהיינו קף: **דליל.** שהלך ונעשה ללול כל שעה ממוס הנכשר: **שיעא דדנא.** מגופת הכנית: **דליל האי שיעא.** מחמת המים: **ליחוק.** מי שנפקה חוליא של מפרקת זארו (ו) וטפלת בגרול מולין אותו כראשו שיהא זארו נפשט ודומה לתניקה: **לפוי.** לכוורו כנגדים וקושרו כהגורה רחבה ומתסיצין פתקי אבריו שהן רכין ושמשין כחללי הגדה וקורין **אמלטווי"ר** בלע"ז: **מטי בניס.** שמי שמועות דאירי צקטים היה שונה בשס רבי א"אכלא בר הונא משמיה: **דרב חמא בר גוריא:** כן. **חל** שמתחל דאירי נקטן ממני בשמיה: **פרויטו.** געגועין ולפוי: **כל מנייני.** כל למישות. וממני שספילין אוקן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **כמא דאמא.** פלוני בן פלונית: **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורס מניין כמה פעמים שיאמרו ויכפלו אותו: **כדמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודל** מפרשי בהס סמס כפילתן ארבעין ומד וימיני: **אנן סקומה.** אנן שנושאות אותה נשים עובדות שלא יפילו וקורין לה קוטא"א בלע"ז: **כמשקל.** שום דבר ששקלוהו כנגדה:

לפרו' סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגלו וזקוקו רוחתו ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללה כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרא דאכפא.** חמור הנישא כחמפיים. הלויים עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו **אשקל'ס** שמהלכין בהם נמקום טעו. וקשה לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי לוי עץ וניהו אלז מן המדרג למה טורין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעת הננים קטנים: **מתני' בקשרים.** מפרש בגמרא: **בזנין.** מרי. קן שמו: **קשרי פואה.** גרנ"א קשרים צקשים ומולן זלואר לרפואה. ולא ידעמי לזוה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שלא יגדל: **ה' קשרים: מסו. מפרספון:** גרני. פסיעות: **נפל סופא כבירא.** נפל רפואת הפואה כבוד לזין אלס זוהר ככל אלו: **מאי איריא בניס.** לנז יבוסה פירן אי קישורין דמתני' לרפואת חולי וניהו מאי איריא בניס: **נעגועין.** כדמור"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכא נקבות שאין האז מהנבן כל כך מתמלגן שיהיו מנגעעין עליו: **ספילין.** סיד ימינו קושרתו לשמאלו וזה סימן לנירסא: **סכנא.** שמנגעט יותר מלדאי: **סחויי כסא.** כוס שיש בו הכל כגון שעירו ממנו מים חמין וסופסו על הטיבור למי שחש כנעיו ולוחו הכוס את המים ומוקן אליו את המעיים ומושיבן במקומן: **לסוך.** ככפות ידיו ורגליו: **דרב סווא מני רב.** שהיה בא מני רב שסוא רבו וכן רב מני ר' חיאל ור' חיאל מני רבי: **מכסמי.** שורין סחוי משקין את התלמידים. ולאנו מפני שחשוין הן היו עושין להן דבר להפג את יינן: **לגוייפא דדייטו.** מוכי דיהס דהיינו קף: **דליל.** שהלך ונעשה ללול כל שעה ממוס הנכשר: **שיעא דדנא.** מגופת הכנית: **דליל האי שיעא.** מחמת המים: **ליחוק.** מי שנפקה חוליא של מפרקת זארו (ו) וטפלת בגרול מולין אותו כראשו שיהא זארו נפשט ודומה לתניקה: **לפוי.** לכוורו כנגדים וקושרו כהגורה רחבה ומתסיצין פתקי אבריו שהן רכין ושמשין כחללי הגדה וקורין **אמלטווי"ר** בלע"ז: **מטי בניס.** שמי שמועות דאירי צקטים היה שונה בשס רבי א"אכלא בר הונא משמיה: **דרב חמא בר גוריא:** כן. **חל** שמתחל דאירי נקטן ממני בשמיה: **פרויטו.** געגועין ולפוי: **כל מנייני.** כל למישות. וממני שספילין אוקן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **כמא דאמא.** פלוני בן פלונית: **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורס מניין כמה פעמים שיאמרו ויכפלו אותו: **כדמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודל** מפרשי בהס סמס כפילתן ארבעין ומד וימיני: **אנן סקומה.** אנן שנושאות אותה נשים עובדות שלא יפילו וקורין לה קוטא"א בלע"ז: **כמשקל.** שום דבר ששקלוהו כנגדה:

לפרו' סוגיא. לתקן פסיעותיו ולקוף קומה מפני שרגלו וזקוקו רוחתו ולא לסמיכת כל גופו: **אני שונה אשה חוללה כהן.** אלמא נעל קרינא ביה: **חמרא דאכפא.** חמור הנישא כחמפיים. הלויים עושין אותו ונראה כמי שרוכב עליו **אשקל'ס** שמהלכין בהם נמקום טעו. וקשה לי נהי דטורין מטומאת מגע דפשוטי לוי עץ וניהו אלז מן המדרג למה טורין: **פרמי.** טלמוס"א הנקשרת על הפרלוף להנעת הננים קטנים: **מתני' בקשרים.** מפרש בגמרא: **בזנין.** מרי. קן שמו: **קשרי פואה.** גרנ"א קשרים צקשים ומולן זלואר לרפואה. ולא ידעמי לזוה חולי: **מוקמי.** מעמידין החולי שלא יגדל: **ה' קשרים: מסו. מפרספון:** גרני. פסיעות: **נפל סופא כבירא.** נפל רפואת הפואה כבוד לזין אלס זוהר ככל אלו: **מאי איריא בניס.** לנז יבוסה פירן אי קישורין דמתני' לרפואת חולי וניהו מאי איריא בניס: **נעגועין.** כדמור"ט. מנגעט עליו ואינו יכול ליפרד ממנו ורפואה זו לא שייכא נקבות שאין האז מהנבן כל כך מתמלגן שיהיו מנגעעין עליו: **ספילין.** סיד ימינו קושרתו לשמאלו וזה סימן לנירסא: **סכנא.** שמנגעט יותר מלדאי: **סחויי כסא.** כוס שיש בו הכל כגון שעירו ממנו מים חמין וסופסו על הטיבור למי שחש כנעיו ולוחו הכוס את המים ומוקן אליו את המעיים ומושיבן במקומן: **לסוך.** ככפות ידיו ורגליו: **דרב סווא מני רב.** שהיה בא מני רב שסוא רבו וכן רב מני ר' חיאל ור' חיאל מני רבי: **מכסמי.** שורין סחוי משקין את התלמידים. ולאנו מפני שחשוין הן היו עושין להן דבר להפג את יינן: **לגוייפא דדייטו.** מוכי דיהס דהיינו קף: **דליל.** שהלך ונעשה ללול כל שעה ממוס הנכשר: **שיעא דדנא.** מגופת הכנית: **דליל האי שיעא.** מחמת המים: **ליחוק.** מי שנפקה חוליא של מפרקת זארו (ו) וטפלת בגרול מולין אותו כראשו שיהא זארו נפשט ודומה לתניקה: **לפוי.** לכוורו כנגדים וקושרו כהגורה רחבה ומתסיצין פתקי אבריו שהן רכין ושמשין כחללי הגדה וקורין **אמלטווי"ר** בלע"ז: **מטי בניס.** שמי שמועות דאירי צקטים היה שונה בשס רבי א"אכלא בר הונא משמיה: **דרב חמא בר גוריא:** כן. **חל** שמתחל דאירי נקטן ממני בשמיה: **פרויטו.** געגועין ולפוי: **כל מנייני.** כל למישות. וממני שספילין אוקן יש ג' פעמים ויש יותר קרי להו מנייני: **כמא דאמא.** פלוני בן פלונית: **דמיפרשי.** כל לחשים שמפורס מניין כמה פעמים שיאמרו ויכפלו אותו: **כדמפרשי.** כפולין אותו כפי מניינו. **ודל** מפרשי בהס סמס כפילתן ארבעין ומד וימיני: **אנן סקומה.** אנן שנושאות אותה נשים עובדות שלא יפילו וקורין לה קוטא"א בלע"ז: **כמשקל.** שום דבר ששקלוהו כנגדה:

א"פ גלילין כסס המון
וכיה לא"י כסס רבוע.

א"פ ג' ב' מ"י פירש מ"ל
שבת הלכה זו פתח
לאין סס ע"ש"ע א"פ סתון
ע"ש טעם:
פ"ד ד"ה כ"ה ה"ל שבת
ה"ל א"ל סתן לאין סס
ע"ש"ע א"פ מ"י שס טעם
ו מ"פ"י מן:
פ"ה ה"ר מ"י סס ה"ל ג'
טו"ש"ע סס מ"י מ"ל:
פ"ו ר' ז' מ"י כ"ה סס הלכה
ה"ל:
פ"ח ה"ר מ"י סס סס
ה"ל סס ר' סס מ"י מ"ל:
טו"ש"ע א"פ סתן ג' טעם
מ':

הגהות הב"ח

(ה) ג' כסא וסמכות
שלו עמ"ל מדרס: (ג) סס
כ' שס לו נעגועין:
(ו) רש"י ר"ה לתקן ותי
לזארו. כ"כ ק"ל או נפלה
לו ערלת הטרקן ועמל
בגנתי וכו':

גליון הש"ס

תוס' ר"ה קשירי וכו' אנו
כסא מדרס. פ"ח ממוס דף
א"ל ק"ל ממוס דף ר"ה שיהא:

מוסף רש"י

סחויי כסא. סמית הלל
יבמות וכו'. כלפי שיהא
אונסו"ר כדע"ז וכו'.
לפוי יעקא. אונסו"ר.
מנו טעמים לקטן שייחבז
לכרו וכו' יתקם ויכפו
וכו'.

רב נסים גאון

רב כסא מתני בניס
יבמות וכו'. כלפי שיהא
שונה הראשונה בן שיש
לו נעגועין על אביו וכו'
האחרת לפי' שסוס אבין
בר הונא אמר רב חמא בר
גוריא. והיה רב זביר שיה
עמו כסמעה ראשונה בן
שיש לו נעגועים על אביו.
ולחוק עליו כסמעה שניה
לפוי יעקא. והיה רב זביר
אמרה מוסס רבה בר בר
חנה אמר רבי יוחנן. ולפי
שהיתה כסמעה הראשונה
בן שיש לו נעגועין על
אביו והשניה לפי' יעקא.
יאמר על שיהיה מתני בניס.
זה הוא מירושם והיוקתי
לכותבו הנה ממני שריאיתו
קשה לתלמידים ובראיתו
כ"כ שינמנה לכל.
סליק פ"ק כסא אשה

ולא שפילס. ולא תאמר שלא חמרו ללכת בה אלא לנשה שעלוה להפיל עובדה שהפילה כבר עובד אחר: **ולא שפילס.** שיעוד לה שהיא מעוברת: **והוא דאיכיון וסקל.** שנמאל החפץ מחליו למשקל האבן ולא שחיסרו ממנו או הוסיפו עליו לכוונו: **בס יומא.** שאחזרו ככל יום: **והוא חיוורא.** כרוך וחדש: **למלסא.** למקום שריפת המים שעושין נגרים על שפת הים להמשך מים לצרכות רחנות העשויות לך וכשנתמלאו סתם החריצין והשמש שורף את המים שמולחין הן ונעשה מלח: **כחללא דבי זארו.** תחת גרונ כנגד מפתחי חלוקן לשון דדייטו: **נירא כקא.** נירא של שער: **פרסא דרכים.** מקום ששני דרכים מתפרשים: **שומשמא גמלא.** נמלה גדולה: **דרבי מדי.** שטוען כלום: **לישקל'ס.** לשומשמא: **בגובסא דדנא.** כמון קנה של נחשת: **ולפסמיה ככבדא.** יסמוס פיה כעופרת: **גושפנקי.** חותמות. ולאו דוקא שימין נקט ולאו דוקא חותמות של זורה אלא קמיונות הרבה זו על זו עשה על העופרת וסוד וזפת וסוד טעם: **וליברזוליס.** ינענעו: **ולידריס.** ישאנו: **ולימא ליס.** לשומשמא: **טעונך עליו.** מה שהיית נושא אשאתו: **וטעונאי.** החולי שלי: **איניש אשכמיה ואיסיפין כיה.** חולי כזה שזה עושה וכו' אמר ליה טעונך עלי זה חולי של חברי: **כווא חדסא.** כלי חרס קטן חדש: **אונסן.** הלוי: **והידריס ו' וימי ארישיס.** יקפנו כתיבות ראש: **לאשתא**